

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Hočemo res pripraviti prihodnost?

Vodstvo Društva slovenskih izobražencev, ki ima svoj sedež v Trstu, v ulici Donizetti, je posvetilo običajni ponedeljkov večer (13. junija) vprašanju Katoliškega glasa.

Presenečenje: večera se je nepričakovano udeležilo veliko zainteresiranih in zlasti lepo število mladih. Vsi so vedeli za kaj gre, kar gotovo pomeni, da je vsem udeležencem zadeva resnično pri srcu.

Za Katoliški glas so spregovorili dr. Damijan Paulin, predsednik Zadruga, Damjan Hlede, tehnični urednik, in podpisani.

Misli, ki so jih navzoči iz občinstva nanizali, so bile v glavnem sledeče: »Na splošno z veseljem ugotavljamo, da je Katoliški glas zadnje čase oživel, se pomladil, postal bolj čitljiv. Zavedati se moramo namreč, da list izhaja v svetu, ki je vedno bolj poganski, zato ima svoje posebno mesto in nalogo, ki mu jo narekuje pridevnik iz imena. Katoliški glas naj ne bo torej le klic k intimnemu spremljanju časa ali pa goli poročevalec dogodkov, temveč naj bo soustvarjalec časa, s spominom na lastne korenine, na zgodovino, toda brez zavirajoče nostalgije. List je zamejski glas, ki naj razvija živo, kritično razgledišče, brez kompleksov zlasti pred laično kulturo. Iz njegovih vrstic se mora zaznati časnikarjeva radovednost do vsega, kar se dogaja okrog njega, tako pri nas kot v matični domovini in v svetu. Do dogodkov je seveda potrebno izvajati neko kritično selekcijo, kot se spodobi za dober tednik.«

Rečeno je bilo tudi, »da mora Katoliški glas zavzeti jasna stališča do dogodkov z novimi pristopi in sodobnim izrazom. Naj se ne boji odprtosti in širine, upa naj si povedati tudi kaj več, saj dobro vemo, kako se zamejstvo s težavo odpira v svet, ker ga še otesnjevata neka zatohlost in klavstrofobija.

Potreben je torej nov način branja dogodkov. Katoliški glas ne more ponujati le tega, kar ljudje hočejo, temveč predvsem to, kar jim koristi. Naj bo izraz širše skupnosti, naj pa ne daje vtisa, da mora biti vse katoliško. Nobena izolacija ni produktivna.«

To so bile glavne ideje, ki so prišle močnejše na dan med konstruktivnim večerom.

Želje in nasveti so bili povedani zato, da bi jih urednik upšteval in polagoma izvajal. To je tudi naš trdni namen. Prepričan sem, da mora list slediti dogodkom tako, da informira in formira, toda mora obenem pripravljati prihodnost na podlagi tistih vrednot, ki ga stalno spremljajo in so ga rodile. Prav zato ne sme in ne more biti glasilo te ali one strani. Krščansko sporočilo gre preko ločitev, ki so le človeške in zato tudi minljive. Krščanska zrelost je v tej zavesti. Dobro se zavedam (se zavedamo), v kakšnem zgodovinskem trenutku smo, ko na eni strani nekateri propagirajo nihilizem, osebno korist, blagostanje za vsako ceno, v političnem življenju (kar ima znatno težo na družbeno življenje) pa smo v trenutnem porastu desnice (s slepo in naivno podporo volilcev), kar favorizira potrošništvo in s tem obide krščanske-človekoljubne vrednote; na drugi strani pa stoji levica, ki tava v negotovosti z rušenjem idealov in transcendenca. Dva pola, ki nam ne prinašata rešitve. Opirajmo se na vrednote, od katerih ne moremo nikoli odstopiti.

Slovenski zamejski verniki nimamo karizmatične osebe, ki nas bi usmerjala v družbo, morda se pa prav zato zavedamo posebne moči in vloge tega svojega glasila, ki je (v dobrem ali slabem) predvsem izraz naše krajevne Cerkve; zato se mu ne bomo nikoli odpovedali. Izobraženci, skavti, pevci, duhovniki, gospodinje, kateri koli bralec in bralka, skupaj čutimo potrebo po tem listu, ki nas teden za tednom obiskuje. Stopil pa je na pot, ki ga narekuje sedanji čas, zato smo vsi poklicani, da ga spopolnujemo. Katoliški glas ni glasilo samo duhovnikov, je obenem glasilo zavednih in odgovornih laikov, ki jih, zavzetih sodelavcev dobre volje, ni bilo nikoli toliko kot danes. Le tako uresničujemo skupnost laikov in duhovnikov, ki jo je zadnji Koncil tako glasno proglasil.

Ni edin ali edinstven list, ima pa svoje nenadomestljivo mesto, svojo nalogo, ki se ji ne bo nikoli odpovedal, kvečjemu jo širil, utrjeval, poglobljajal.

Želi si svežine, odprtosti, tiste, ki je že nakazana v evangeliju; v duhu trezne in uravnovešene širine, za katero se je II. Vatikanski koncil odločno zavzel in jo priporočil tudi kot sredstvo evangelizacije, ki pa je danes kar živa v Cerkvah, čeprav žal še ne povsod. Tako si mislimo zaslužiti zaupanje pri bralcih in pri vedno širšem krogu sodelavcev.

Pozivamo, da bralci naslovite na naše Uredništvo razmišljanja in pomisleke na izrečeno.

Dušan Jakomin

Italija - Slovenija

Peterle in Martini se bosta pogovorila v prihodnjih dneh v Ljubljani, sredi julija pričakujejo sestanek med Berlusconi in Drnovškom v Trstu, septembra pa naj bilo v Piranu srečanje med Scalfarom in Kučanom. Iz napovedanih sestankov bi pričakovali, da sta se vladi v Rimu in Ljubljani odločili narediti konec napetosti, ki je bila logična posledica italijanskega nasprotovanja postopni integraciji Slovenije v Evropo. Upajmo, da je tako in da bo italijanska diplomacija ublažila polemike, za katere je sama odgovorna, saj so nekateri njeni vidni predstavniki govorili, ne da bi poznali dejanske situacije. Rim stalno pozablja, da na tej strani meje obstaja slovenska manjšina, do katere ima vlada prav take odgovornosti, kot jih ima slovenska vlada do italijanske manjšine v Sloveniji, z razliko, da je Ljubljana svojim obveznostim v glavnem zadostila, Rim pa se jih ni sploh lotil in pozablja, da je včasih že priznal

svojo zamudo. Nikoli pa ni hotel priznati svojih zgodovinskih krivd, kot na primer v Benečiji in Reziji, kjer je bil izveden pravi kulturni genocid. Pred začetkom 1. svetovne vojne je bilo v Benečiji več sto udov Mohorjeve družbe, zdaj pa nam hočejo natveziti, da to ljudstvo ni bilo nikoli zgodovinsko vezano na slovenski kulturni svet in knjižni jezik. Sedanja Italija zavrača zgodovinsko krivdo fašizma, toda posledice so vidne že desetletja in pravična država, če bi taka bila, bi morala pomagati odpravljati posledice preganjanja, v resnici pa jih še podaljšuje. S takim stanjem ne moremo biti zadovoljni in zato tudi opozarjamo voditelja obeh diplomacij, da je treba vzroke za napetost in ohladitev odnosov iskati tudi v neurejenem razmerju italijanske države do manjšine. Če hočete odpraviti napetosti, naj se lotita tudi naših problemov in ne samo istrskih. Reciprocnost je bil do pred kratkim skoro prepovedan po-

jem, ampak je bil dediščina Titove Jugoslavije, kjer ni bilo niti mogoče pomisliti na politično in idejno svobodo, toda o njej je z svojo avtoriteto spregovoril sam predsednik vlade Berlusconi. Če je njemu dovoljeno zahtevati reciprociteto, bomo ja tudi mi primaknili svoj lonček!

- S

Nekdo odhaja...

Finančne špekulacije so prizadele tudi italijansko gospodarstvo, čeprav je inflacija prvič po vrsti let padla pod 4%, kar bi moralo blažilno vplivati na nezaupanje, ki že nekaj časa meče temno luč na milansko borzo. Nanjo sicer trajno vpliva italijanski javni dolg, ki bo še dolgo pogojeval tudi usodo lire.

Na italijanski politični pozornici je v ospredju huda kriza, v katero so Demokratično stranko levice vrgli rezultati evropskih volitev, a so jo že prej sprožile mračne parlamentarne volitve. Zdaj smo pri zamenjavi: Oc-

chetto ni zmogel več kritik, ki so prihajale že z vseh strani in ga dolžile za pekoči poraz. Čeprav ni vsega kriv on, je vendarle res, da je prav Occhetto predstavljal tisto popkovino, ki dejansko še veže DSL na prejšnjo KPI in je tajnika stranke vodila do volilne povezave s komunističnimi prenovitelji. To in še kaj drugega je bilo usodno za DSL in celotno zavezništvo. Zdi se, da se je stranka znašla v enaki razcepljenosti kot v času preimenovanja iz KPI v DSL in odpovedi strankarskih simbolov. Še vedno sta v stranki vsaj dve duši: ena komunistična, ki bo končno pristala pri tovariših v komunistični prenovi, kamor spada, in druga, ki bo počasi postavila na noge novo socialistično ali socialdemokratsko stranko Italije, ki si bo morala postaviti zelo jasne meje na levi, toda se zaradi tega ne bo smela odpovedati svoji glavni skrbi, delavcem, to je nalogi — kakorkoli že gledamo na povojno italijansko zgodovino —, ki jo je Italijanska komunistična partija

(se nadaljuje na 4. strani)

Ne bomo dali črnega traka na prvo stran današnje-ga lista v znamenje žalosti in malodušnosti. Tudi ne bomo nevoščljivi ostalim cerkvam, ki predstavijo na prvi strani svojih glasil vsakoletne novomašnike. Smo veseli z njimi.

Vendar si ne moremo kaj, da se ne zamislimo, da obravnavamo zadevo z večjo zavzetostjo.

Naš list ima tokrat... prazen prostor namenjen slikam..., ki je ni.

Zamislimo se v ta prazen prostor.

Slovenski del tržaške Cerkve nima novomašnika od leta 1963 — torej 31 let. Nekam bolje je na Goriškem, ki je imela svojega novomašnika pred petimi leti.

Kakor Jobu naj bo tudi nam dovoljena pritožba: vse naše molitve gredo v prazno? Ali Bog se za nas ne zmeni?

In vendar nam kot vernikom ne primanjkuje upanja: nikoli. In to ni naivnost.

Vse »cerkvene zadeve« določa On sam, po svoji volji in zamisli, ne pa po naši. V Njega zaupamo. Bo že uredil.

Nimamo »svojih« duhovnikov?

Bog je poskrbel drugače.

Slovenski škofje so si »iztrgali iz ust« svoj kruh in ga dali nam. Imamo tako duhovnike iz Slovenije. In še: krajevna Cerkev ni nikoli imela toliko laičnih zavzetih moči, kakor jih ima danes. Dobro, niso duhovniki, toda so vneti, polni odgovornosti in vztrajni, aktivni v pastoralnem delovanju.

Mi pa nadaljujemo po naročilu: Prosite Gospoda žetve, naj...

Brez obupa se zamislimo v to... prazno sliko in molimo še bolj vdano.

Kandidata inž. Bruna Crocettija smo povabili na uredništvo Katoliškega glasa zato, da bi ga lahko tudi naši bralci od bližje spoznali, saj lahko s prepričanjem trdimo, da se prepoznavamo v njegovem programu.

Gospod Crocetti, najprej bi Vas prosili, če bi se našim bralcem predstavili: kakšna je vaša formacija, vaša osebna zgodovina, vaš pogled na svet?

Rodil sem se v Gorici pred 46 leti, diplomiral sem na znanstvenem liceju, nakar sem dokončal študij inženjere na tržaški Univerzi. Osebno sem se formiral v goriških katoliških krogih. Začel sem poučevati topografijo na goriškem Zavodu za geometre, kjer sem ostal 16 let, istočasno pa sem začel tudi s svojim osebnim poklicem, predvsem na področju javnih del. Ko sem namreč študiral in živel v Trstu sem imel možnost spoznati zelo različne ljudi; naj povem, da moja največja prijateljica sta bila Somalec in Izraelec. Z njimi sem

Nekdo odhaja...

(nadaljevanje s 1. str.)

gotovo opravila. Ko je obsedenost oblasti silila Occhetta in tovariše v vlado, so dostikrat pozabili na svoje pretežne naloge, kar je končno pahnilo vso levico v najhujšo krizo po vojni. Naslednik Occhetta, pa naj se imenuje D'Alèma ali Veltroni, bo moral levici dati nov program, ki bo dal stranki novega zagona v novi prečiščeni vlogi stranke, ki ne bo več v službi drugih, temveč v interesu vseh delavcev. - S

Navdušen sem nad pripadnostjo Gorici, večnarodnemu mestu«

Pogovor s kandidatom za župana inž. Brunom Crocettijem

se lahko pogovarjal o najrazličnejših stvareh, kar mi je pomagalo razumeti, da obstajajo tudi različni problemi, kot so študij in delo, problemi, ki jih lahko rešimo le z medosebnim soočanjem in izmenjavo mnenj. Moje formacije ne označuje pripadnost nekemu določenemu krogu. Vedno sem bil prepričan, da je za spoznanje samega sebe potreben čim širši pogled na vsa različna obzorja, ki nas obdajajo. Gojil sem prijateljstva tako med predstavniki leve kot med katoličani. Svoj pogled na svet bi lahko sintetično označil kot liberalno-laburističen, v smislu da verjamem v vrednote, ki so povezane s svobodo posameznika, da izraža samega sebe prek lastne zasebne iniciative, mislim pa tudi, da si morajo vlada in krajevni upravitelji postaviti točno določene jasne cilje, s katerimi usmerjati razvoj na področjih, ki so na nek način skupna vsem.

Kako gledate na današnjo situacijo Gorice, tudi z ozirom na izide prvega kroga občinskih volitev? Kako ocenjujete glas goriških katoličanov?

Mislim, da se Goričani niso popolnoma zavedali trenutka, ki ga živimo tako na državni kot na evropski ravni, morda pa niso preveč globoko razmislili niti o specifičnosti naše obmejne stvarnosti, ki sama združuje

je različne etnične in kulturne elemente, ki so bili v Gorici vedno prisotni. Te volitve bi lahko z večjo takšno zavestjo pomenile prerojen ponos Goričanov nad to svojo pisano identiteto. Prepričan sem, da se je tudi na krajevni ravni občutil dolgi val gibanja Forza Italia, ljudje so volili nekritično, niso pomislili na to, da bi izvolitev Valentija gotovo povzročila v Gorici določene probleme, saj bi postavila pod vprašaj pozitivne, čeprav parcialne, rezultate, ki smo jih Goričani dosegli z večletnim trudom.

Glede načina glasovanja katoličanov lahko z gotovostjo trdimo, da je del katoliških volilcev izbral desničarsko opcijo. Drugi del pa se skuša reorganizirati v sklopu nove Ljudske stranke. Spoštujem pravico katoličanov, da so prisotni na politični sceni s svojo identiteto. Kot kandidat imam pomisleke nad njihovo izbiro, da so se v prvem krogu povezali s Severno ligo, čeprav spoštujem tudi to izbiro, ki pa volivcev ni prepričala. Za naprej mislim, da bi si katoličani ne smeli postavljati niti vprašanja glede izbire v balotaži. Če se katoličani osvobodijo neutemeljenega strahu pred skrajno levico (v primeru moje izvolitve bi bil izvoljen le njen predstavnik) in z italijanske strani prav tako neupravičenega strahu, da bi z mojo zmago bilo »izvol-

jenih preveč Slovencev«, kot je prav danes zapisal bivši župan Tuzzi, lahko upamo tudi na uspeh. Treba je, da ponovno odkrijemo svojo zgodovino, ki je bila vedno v znamenju večnarodne prisotnosti na tem ozemlju, čeprav so bili v tem stoletju mnogi poizkusi, da bi to zgodovino zbrisali.

Kakšna je Vaša osebna izkušnja s Slovenci, kako so Vas nagovorili odnosi z njimi?

Čeprav sem že od vedno imel stike s posameznimi Slovenci, sem s skupnostjo Slovencev kot tako šele pred kratkim začel imeti nekoliko globlje odnose. Z veseljem sem se udeležil raznih pobud, ki so jih pripravili tu-

di v zvezi s temi volitvami. Prva občutka, ki sem ju doživel na srečanjih s Slovenci, sta bila določen dvom in izredna previdnost v njihovem prepoznavanju, če je sogovornik vreden njihovega zaupanja. Mislim, da je to povsem razumljivo. Imel sem še občutek, da so zelo globoko presodili moje misli, ki so v glavnem vedno poudarjale potrebo po nekem stalnem soočanju med različnimi tuživečimi narodi. Mislim, da predsodki, ki so včasih obojestranski, izvirajo pogosto iz negotovosti o lastni pripadnosti. Ta se namreč potem sprevrže v zanikanje in nesprejemanje drugega, različnega. Prepričan sem, da Gorico označuje prav dejstvo, da je to kraj srečanja med različnimi kulturami. Mislim, da je moje navdušenje nad takšnimi koreninami dalo razumeti, da niso te moje besede le stramentalna uporaba slovenskega glasu, ampak široko priznanje pripadnosti tej goriški sku-

(se nadaljuje na 8. str.)

Inž. Crocetti (na levi) na uredništvu Katoliškega glasa (foto Studio Reportage)

Bili smo pozorni na uvajanje sprememb

Minilo je že stoletje, odkar se je začela naša zgodovina. Čas je hitro minil, ker smo vselej z navdušenjem delali za to, da bi vedno novim zahtevam zadostili z vedno novimi uslugami, ki temeljijo na učinkovitosti, dinamičnosti in razpoložljivosti. Dejansko smo uresničili to, kar želijo ljudje naših krajev. Ker smo vajeni uvajati novosti, smo se sedaj tako spremenili, da lahko vsem nudimo ugodnosti Zadrúžnega Kredita. Potem ko je preteklo stoletje, se ponasamo z živahnostjo, ki je lastna komaj rojeni ustanovi. Za skupni blagor bomo pritegnili vse k našemu načinu dela in skupnega življenja.

VČERAJ, KMEČKA IN OBRITNIŠKA HRANILNICA

**CREDITO
COOPERATIVO**

**ZADRÚŽNE KREDITNE BANKE
FURLANIJE-JULIJSKE KRAJINE**

Poziv k enotni podpori Brunu Crocettiju V nedeljo v Gorici izbira med dvema politikama

V petek sta se v Kulturnem domu v Gorici sestala izvoljena svetovalca novega goriškega občinskega sveta Igor Komel, predstavnik progresistične koalicije, in Bernard Špacapan, predstavnik stranke Slovenske skupnosti. Ob tej priliki sta slovenska predstavnika izrazila posebno zadovoljstvo, da se je skupni kandidat za župana občine Gorica Bruno Crocetti uvrstil v balotažo z zavirljivim osebnim volilnim rezultatom, kar nam daje upati, da s strnjeno in enotno podporo vseh goriških demokratičnih sil, lahko zmaga. Obenem pa sta tudi preučila razne možnosti za nadaljnje akcije, ki naj bi jih koordinirano izpeljali v zadnjem tednu volilne kampanje.

Slovenska predstavnika Bernard Špacapan in Igor Komel skupno pozivata vse slovenske komponente in volilce, da se zagotovo udeležijo volitev v nedeljo, 26. junija, in da strnjeno ter kapilarno podprejo kandidata Bruna Crocettija za novega goriškega župana. Gre namreč za »zgodovinsko priložnost Gorice«, ki je ne gre zamuditi.

Slovenska skupnost Gorica
Slovenska komponenta DSL Gorica

Slovenska skupnost-Gorica stopa v odločilni krog občinskih volitev 26. junija v prepričanju, da bodo njeni volilci ponovno dokazali visoko stopnjo razumevanja trenutka, v katerem smo soudeleženi. Prvo geslo v podporo ing. Brunu Crocettiju se glasi: »Ne za močno Italijo na račun manjšinskih in posameznikovih pravic«. To pomeni, da bomo v nedeljo izbirali med dvema vrstama politike: na eni strani so zmerne sile, ki želijo na vsak način vzpostaviti v obmejnem območju vzdušje sodelovanja na vseh ravneh: na ravni razumevanja med Italijo in Slovenijo, na ravni sodelovanja med vsemi narodnostnimi skupnostmi na Goriškem in na ravni sodelovanja s tistimi državnimi institucijami, ki imajo posluh za vsesplošno demokratizacijo življenja, v prvi vrsti za vsakršno manjšino, seveda tudi slovensko. Bati se je namreč, da bodo iste sile, ki so v državnem merilu prevzele vodstvo države, v našem obmejnem območju dosti manj demokratične, ali pa bodo celo v preveliki meri sledile pretiranemu navdušenju in zanemarnosti. Slednja lahko povzroči velike motnje v odnosu med Italijo in Slovenijo kakor tudi v sami Gorici, ki zaradi tega ne bi rastla kot mesto odprto na vzhod in zahod, pač pa zaprt prostor, ki se ne bi mogel vključiti v nove evropske tokove.

Slovenska skupnost-Gorica je prepričana, da bodo podobno razmišljali vsi tisti zavezniški »transverzale«, ki so že v prvem krogu podprli ing. Bruna Crocettija za župana, kakor

tudi vsi tisti, ki so iz balotaže izpadli in bi na vsak način morali razumeti, za kaj pri izbiri goriškega župana sploh gre. V nedeljo se torej odloča usoda Gorice in njene prihodnosti kakor tudi medsebojnega življenja v našem mestu. Zato je prav, da pričamo v svojo izbiro tudi druge in da se istočasno zavedamo, da je dragocen vsak glas SSK za ing. Bruna Crocettija.

Slovenska Skupnost
Gorica

»Glasujmo za Crocettija«

V nedeljo, 26. junija, bo v Gorici drugi krog občinskih volitev in sicer za mesto župana.

V tekmi med dvema kandidatoma SSO priporoča slovenskim volilcem, da strnjeno glasujejo za županskega kandidata Bruna Crocettija, ki predstavlja koalicijsko listo, v kateri je tudi Slovenska skupnost.

Zato naj za odprtost v mestu in ob meji, za prijateljstvo in sožitje med tu živečima narodoma slovenski volilci glasujejo za zgoraj omenjenega kandidata, ki jamči za načela takšne politike in evropskega duha ob meji.

Svet slovenskih organizacij

**Katoliški verniki
smo za Gorico
sožitja!**

Na balotaži volimo tako:

Kandidata za župana volimo tako, da **PREKRIŽAMO PRAVOKOTNIK, KI VSEBUJE NJEGOVO IME IN PRIIMEK.**

Pod pravokotnikom bodo tudi znaki strank, ki tega kandidata podpirajo. **TODA SIMBOLOV STRANK NE SMEMO PREDČRTATI!**

Na volišče moramo priti z osebno izkaznico in volilnim potrdilom, ki smo ga prejeli že za prvi krog volitev.

Kdor je potrdilo izgubil, mora zanj prositi na občinskem volilnem uradu, kar lahko stori tudi na sam dan balotaže.

Zelo pozorni bomo na tradicijo

Odslej se bomo se odzivali na zahteve družine, kmetijstva in obrtnistva. Prav tako se bomo odzivali na zahteve trgovine, industrije in katerega koli drugega področja gospodarskega življenja. Krajevni skupnosti bomo dali na razpolago ves pridobljeni dobiček, ki bo izhajal iz nasih novih dejavnosti, ki jih bomo opravljali na že ustaljen način tako, da bomo dajali prednost odnosom med osebami. Vasa banka siri svojo prisotnost na gospodarstvo, kot zahteva trg oziroma tako, kot vi zelite, za skupni blagor ob spostovanju tradicije.

Tvoja domača banka

DANES, KREDITNA ZADRUŽNA BANKA

Poklon gojencev glasbenega centra Emila Komela in šole Glasbene matice

V sredo, 15. junija, je bilo zvečer na goriškem gradu zelo veliko ljudi. V dvorani Pokrajinskega muzeja so gojenci Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emila Komela iz Gorice priredili koncert, ki je že drugi po vrsti ob zaključku letošnjega šolskega leta. Koncerte, tretji bo na vrsti v petek, 24. junija, ob 19.30 v cerkvi sv. Ivana v Gorici, so poimenovali Glasbeni poklon gojencev ob

Pogovor s Crocettijem

(nadaljevanje s 4. str.)

pnosti, ki jo sestavljajo različne narodnosti in kulture. Upam vsekakor, da bo v bodoče prišel čas, ko ne bo več potrebna na goriški občini slovenska konzulta, ko ne bo več potrebna le slovenska gospodarska zveza, ampak bo obstajala neka slovenska komponenta goriškega prebivalstva, ki bo, v zvestobi svoji identiteti, popolnoma enakopravno upravljala vse zadeve skupnega mesta Gorice. Pred tem pa so sedaj na dnevnem redu konkretne stvari, med katerimi tudi upravičena zahteva po uresničitvi globalne zaščite slovenske manjšine, toda vedno v viziji bodoče premostitve ločevanja med manjšino in večino (če še lahko tako ideološko imenujemo goriški narodni skupnosti) v prid neke večnarodnostne skupnosti, kjer so pripadniki različnih narodnosti združeni v delu za skupne cilje.

zaključku šolskega leta 1993/94. V petek, 24. junija, bo v cerkvi sv. Ivana tudi spominska maša ob štiridesetletnici glasbe na Placuti št. 18, maši pa bo sledil koncert gojencev. Uspelo prireditelj v dvorani Pokrajinskega muzeja so poimenovali V galeriji zvokov, na njem pa so sodelovali gojenci Maja Kragelj, Sandra Lombardi, Matija Faganel, Peter Gus, Ana Černic, David Bandelli, Arturo Miranda, Erika Pelicon, Franco Muscau. Pripravili so jih učitelji Erika Zavadlav, Helena Plesničar, Neži Plesničar, Michela De Castro, Andreja Konjedic, Jurij Križnič, Daniela Brussolo, Marco Fantini, Dorina Kante in Ennio

Peter Gus in Michela De Castro med izvajanjem (foto Studio Reportage)

Cossovel.

Za gojenci Slovenskega glasbenega centra Komel in Glasbene matice pa sta igrali Beriotov koncert št. 9 za violino in klavir Emanuela Koren in Valentina Pavio, ki je bila nekoč tudi sama gojenka glasbenega centra na Placuti. Koncert je bil zelo dobro obiskan, dvorana je bila premajhna za vse, ki so hoteli poslušati ubrano igranje. Koncertu je sledila prijetna družabnost, na kateri so si gojenci zaželeli še veliko tako lepih in dobro obiskanih glasbenih večerov.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Oproščamo se, ker nekaterih prispevkov nismo uspeli objaviti v tej številki zaradi pomanjkanja prostora. Prispevke bomo objavili prihodnjič.

DAROVI

Za Katol. glas: ga. Marta Godina 30.000; V.F. v spomin na Evelino Pahor 15.000; v hvaležen spomin na pok. g. Ivanko Brumat daruje Kristina Mazora 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob naše drage Majde: za njeno priljubljeno samatorsko cerkvico teta Zvonka z družino 300.000 in stric Sergio 400.000; sopevke dekliskega zbora Igo Gruden 320.000; prijatelj Nadja in Paolo Košuta 50.000; Milka in Stanko Kralj 50.000; druž. Legiša, Cervolje 7/A, Satta in Patat 100.000 lir.

V spomin na drago Ivanko Brumat darujeta Irene in Dino Vrtovec za Katoliški glas in za Katoliški dom 500.000 ter sestri Mihelangi za begunce 500.000 (skupaj 1.000.000 lir).

Za Karitas: v spomin na g. Ivanko Brumat, brata in sestra Komjanc 300.000; v spomin na Mirto Jarc, Anka, Agata in Ida 100.000 lir.

Za misijonarje: v spomin na g. Ivanko Brumat daruje družina Solari 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Bože Žečevič Legiša daruje za cerkev v Mavhinjah Anica in Pina 25.000; druž. Mario Legiša za cerkev 100.000 in za cerkveni pevski zbor 100.000 lir.

Za cerkev v Zgoniku: Sonja in Natalino Savi namesto cvetja na grob Majdi legiša 50.000 lir.

V spomin na pok. mamo daruje N.N. 100.000 za bosanske otroke in 100.000 za slov. misijonarje.

Namesto cvetja na grob pok. brata Marcela Kerševana daruje nečakinja Marija za Mirenski grad 200.000 in za Katoliški glas 100.000 lir.

Za cerkev v Mačkolljah: namesto cvetja na grob Karolini Frandolič, P.D. Mačkollje 100.000; Romilda 25.000 lir.

Za misijone: Caterina Bole 100.000 lir. **VRH. Za cerkev:** Vilma Černic, v spomin na moža Stanka 120.000 lir.

RUPA. Za cerkev: N.N. 20.000 lir. **Za slov. misijonarje:** M.Ž. 100.000 lir. **Za cerkev sv. Ivana GO:** N.N. 100.000 lir.

Za Sv. Goro: N.N. 100.000 lir. **Za popravilo zvonov v Štandrežu:** Anica Nanut 50.000; družina Braione 100.000; družina Brajnik D. 100.000; N.N. 30.000; Ana Černic 20.000; Karlinca Brisko 20.000; Vera in Ivo Češčut 100.000; Matilda 20.000; Lupin Ema - Bon 60.000; Lorenza - Leopoldo Gomišček 100.000; Ida - Lojze Pisk 50.000; Ana - Sandra Marvin 30.000; Pepca Paulin 20.000; Ladi Makuc z družino 30.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Pjerina in Jože Lozej 100.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: Ada in Dorica Žagar za 11. obletnico smrti očeta Jožeta 100.000 lir.

Za cerkvico v Samotorci: v spomin na našo drago Majdo darujejo godbeniki iz Nabrežine 410.000 lir; namesto cvetja na grob naše drage Majde darujejo sorodniki iz Tržiča 240.000; Majdi v spomin Danica Petelin 10.000; v spomin na našo nepozabno Majdo daruje druž. Gabrovec Danči 100.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Marčela Votovac, Ricmanje 50.000; Vera Turk Trst, v spomin pok. brata Radota 50.000; družina Semenič - Bet, Ricmanje v spomin na pok. starše Petra in Štefanijo 100.000; družina Bet Ricmanje, ob krstu male Marci 100.000; M.B. Trst, 100.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda Mandiča pri Domju: Tiberio Mauri, Lakotiče, ob prazniku p. Leopolda 50.000; Sonja Štubel, Trst, v zahvalo 50.000 lir.

Za cerkev v Mačkolljah: namesto cvetja na grob botri Mariji Štrajn daruje Otilija 60.000; Mira Smotlak 100.000; N.N. 100.000; N.N. za ogrevanje cerkve v Mačkolljah 100.000; ob obletnici smrti Natuške Sirk por. Tul, mama 50.000; ob smrti Radunke Smotlak za cerkev, Anica Zahar iz Boršta 50.000; namesto cvetja na grob pok. Radunke Mauri iz Boljunca 50.000; Mauri Slavica iz Boljunca 50.000; namesto cvetja pok. Radunki darujejo Luciana, Rožica in Vilma 100.000 lir.

Za cerkvene pevce v Mačkolljah: ob smrti Radunke Smotlak domača družina 150.000; ob smrti Radunke Smotlak, Mira Mauri 50.000; namesto cvetja pok. Radunki druž. Bonnano - Čok iz Boljunca 30.000 lir.

Za bolnico v Avianu: ob smrti pok. Radunke Smotlak, Romilda in Silvij Tul 30.000; ob smrti pok. Radunke Smotlak, Alma Terčič in Dalka Smotlak 50.000; v spomin na pok. Radunko, S. Berta Tul 20.000; Imelda Rekar 30.000; Andrej Rehar 10.000; Marko Rehar 10.000; družina Gorian 50.000 lir.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglasi in osmrtnice: 1 modulo (5 cm višine v enem stolpcu) 45.000 lir + 19% IVA. Možne so sestave z več enako velikimi moduli, ne pa vmesne mere.

Član:

 ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA
 ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV

SKPD FRANČIŠEK BORGIJA SEDEJ

vljudno vabi na

24. FESTIVAL NARODNE GLASBE,

ki bo med Borovci v Števerjanu
v soboto, 2. julija, ob 20.30
in v nedeljo, 3. julija, ob 17.30.

V soboto, 2. julija, bo ob 19. uri otvoritev slikarske razstave **DUŠANA NAGLIČA.**

SLOVENSKI CENTER
ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL - GORICA

ŠOLA GLASBENE MATICE
GORICA

POD CERKVENIM OBOKOM

CERKEV SV. IVANA V GORICI
Petek, 24. junija 1994, ob 19.30

Spominska maša ob štiridesetletnici glasbe na Placuti št. 18. Po maši bo koncert gojencev slovenskega glasbenega centra Emil Komel in šole Glasbene matice.

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV
ŠENTJAKOBSKO KULTURNO DRUŠTVO

vabita na

Slavnostni koncert v počastitev skladatelja Vinka Fillija

Njegove cerkvene skladbe bodo izvajali mešani pevski zbor Portorož, moški komorni zbor Izola in mešani zbor Obala Koper.

Dirigenta: **Helena Jureš in Walter Jureš.**

Orgle: **Tone Potočnik.**

Koncert bo v cerkvi pri Sv. Jakobu v Trstu v soboto, 25. junija, ob 20.30.

MEŠANI PEVSKI ZBOR RUPA-PEČ

vabi na

Koncert pevskih zborov,

ki bo na prostem v Ruplji, na sedežu Prosvetnega društva,
25. junija 1994, ob 20.30.

NASTOPALI BODO:

- Mladinski pevski zbor Rupa-Peč
- MePZ Rupa-Peč
- MePZ Ciril Silič iz Vrtojbe
- MePZ Dobava

Ob tej priliki bodo zboru Rupa-Peč podelili priznanje Dušana Černeta.

V primeru slabega vremena bo koncert v sovodenjski telovadnici.

NARDIN VOJKO

Ul. Sv. Mihaela, 324 - Gorica
Štandrež - ind. cona
Tel. (0481) 21065 - Fax 522410

CONCESSIONARIA

FORST

